פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מבשרת ציון

פָּרָשַׁת תּוֹלְדוֹת - כָּבוֹד שֶׁבְּשֹׁאַר לָעַד

"וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו"

(בראשית כ״ו, י״ח)

בפרשת תולדות מסופר שֶׁהַפְּלִשְׁתִּים סתמו את הבארות שנחפרו בימי אברהם. יצחק חפר אותן מחדש, והכתוב מוסיף: "וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו" (בראשית כ״ו, י״ח).

יצחק היה זקוק למי הבארות עבור שדותיו ומקנהו. הוא בחר לשמור על השמות שנתן להן אברהם משום ש"**עשה כן לכבוד אביו**" (רבינו בחיי, בראשית כ״ו, ט״ו). אברהם כבר לא היה בין החיים, אך יצחק המשיך לכבד את זכרו ואת מעשיו.

יהודי שחלה בקורונה בגל הראשון בשנת תש״פ, סיפר כי בימים הראשונים לשהותו בבית הרגיש כמעט כרגיל. בהמשך החלו להופיע קשיי נשימה. כשאלה התגברו פונה לבית החולים וחובר לחמצן. למרות הטיפול, מצבו המשיך להידרדר. ביום שלישי החליטו הרופאים כי יש צורך להרדים ולהנשים אותו.

הרופאים התייצבו ליד מיטתו וביקשו את הסכמתו להרדמה ולהנשמה. הוא פחד מאוד והתנגד. כשראו את מצוקתו, אמרו לו שימתינו עד למחרת בבוקר. לאחר שיצאו מהחדר והוא נותר לבדו, התפלל בכל כוחו: "**אמא שלי! את היום בשמיים, ויודעת את האמת. מחר יום רביעי! אל תתני שירדימו אותי!**".

יום רביעי היה היום של אמא. במשך כעשרים שנה, מיום נישואיו ועד לפטירתה, נסע בכל יום רביעי מבית שמש לביתה שבמודיעין עילית. הוא שהה איתה במשך היום כולו, עזר לה, ערך עבורה קניות ויצא איתה להליכה היומית למען בריאותה. הוא הקפיד להגיע בכל מצב ובכל מזג אוויר.

כעת, כשהיה מאושפז והאפשרות שירדימו אותו עמדה לפניו, היום הקבוע שהקדיש לאימו עלה שוב לנגד עיניו.

במהלך הלילה נכנס רופא לעקוב אחר נשימתו. להפתעתו, המדדים לא הוסיפו להידרדר: הם התייצבו ואף השתפרו. בביקור הרופאים למחרת בבוקר בישרו לו שמצבו השתפר מאוד. מיום ליום התחזק, עד שלא נזקק אף לחמצן. הוא הודה לה׳ על החלמתו.

גם על מרן החזון איש זצ״ל מסופר שמילדותו סבל מהתקפים של כאבי מעיים עזים. בכל פעם שהרגיש שהתקף מתקרב, היה עוזב את הבית והולך אל עזרת הנשים הריקה בביה"כ. שם היה נשכב על ספסל ונאנח מן הכאב עד שההתקף חלף. רק לאחר מכן היה שב לביתו.

מדוע עשה זאת? מרן החזון איש ידע שאם יישאר בבית, הוריו ישמעו אותו נאנח ויצטערו בצערו. גם בשעה שסבל בעצמו, ביקש לחסוך מהם דאגה. מסופר שכאשר נשאל לימים בזכות מה זכה למעלותיו הגדולות, השיב: "בזכות כיבוד הורים ומורים".

יצחק שמר על שמות הבארות של אביו לאחר פטירתו. הבן שמר במשך עשרים שנה על יום שהקדיש לאימו. מרן החזון איש חשב על צער הוריו גם מתוך כאבו שלו.

כיבוד הורים בא לידי ביטוי במעשים טובים ובהתמדה לאורך זמן: לבקר, לעזור, להקשיב ולהיות קשובים לצורכיהם.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

זמני שבת

עיר	כניסת שבת	צאת שבת	רבינו תם
י-ם	16:05	17:19	17:58
ת"א	16:21	17:20	17:55
חיפה	16:13	17:18	17:55
ב"ש	16:24	17:21	17:59

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה	חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי	שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-	יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב	גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה	ארז בן שושנה
רונן אברהם וב"מ	קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה	משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה	רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת-	הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב	אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי	נתנאל בן ג'ינה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב	
עמית בן אהרון וב"ב	רז דוד בן לאה וב"ב
דני בן שושנה	אביישג ודניאל בני מירב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר	רונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט	חי דוד בן רחל
אילן בן ג'ולייט	יפית שרה בת ג'ינה
אנאל חביבה בת שולמית	לאה בת תמר
מיטל בת מלכה	מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית	נעם בן שרה
שירי ימנה בת שולמית	מירב בת אילנה
שושנה שירה בת סילביה	שמעון בן שולמית
אברהם גורג'י בן דליה אפרת	אורן בן נעמי
סיון רבקה בת אלן אסתר	יניב בן פרידה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי	אליהו נזרי בן ימנה
שמואל אימן בן אסתר זרי	סיון בת אסתר
רחל מרים בת יהודית	לימור בת פרידה
דניאל בן שרה	אושרית בת שושנה
נעמה בת יפה	דגנית בת שושנה
אסף בן סופיה	מיטל בת שושנה
דרור בן סופיה	דוד עומרי בן יהודית

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה	יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה-	בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה-	בריאות ואריכות ימים
סימי בת סוליקה	מיכאל יהודה בן מרים
אורן בן אסתר	דינה בת מזל
נעם יצחק בן רחל ברכה	נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי	אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה	אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה	אורן בן פרידה
אביתר חיים בן אוריין	ישראל בן חווה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה	רחל בת זוהרה
משה בן נזימה	עינת בת רחל ברכה
רפאל משה בן רחל	נטע רותי בת פלורה
רחל ברכה בת פדילה דליה	קסנש בת דגטו
רונית בת סבריה	יצחק בן חנון
רפאל אבידן בן תקווה	אליהו בן רחל
בנימין בן ברכה	אלן אסתר בת שרלוט
נעימה בת שרה	יהודה לייב בן אסתר מלכה
נעם אלימלך בן אושרית-	ר"ש ובריאות איתנה
לימור בת פרידה	יניב בן פרידה
מאיה בת עדי	שירה ברכה בת מלכה
יהודית אסתר פראדל בת חיה-	בריאות ואריכות ימים
יפה בת פדילה דליה	ברק בן דליה
	אדל בת יפה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת
נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ יוסף דהן בן רחמה ז"ל

שׁוֹאֵל וּמֵשִׁיב בַּהֲלָכָה – בָּשָׂר וְחָלָב – כִּירַיִם- חֵלֶק ב'

שאלה: **מה הדין כאשר גלש מן הסיר חלב או מרק בשרי על הכיריים?**

תשובה: להלן **סיכום ההלכה** מפי ר' אליהו פנחסי שליט"א מתוך ספרו **'הכשרות למעשה':**

אם גלשו מן הסיר ונשפכו על הכיריים חלב, מרק בשרי וכדומה, אין לבשל באותו מקום מאכל מן המין השני עד שינקה היטב את מה שנשפך. **הערה:** ברמ"א (יו"ד סימן פז ס"ו) מבואר שאסור לחתות תחת קדירה של עכו"ם, משום שיש לחשוש שמא יש בה בליעות של בשר וחלב. ואם כן, כאשר גולשים על הכיריים מאכלי בשר וחלב, מאחר שעירוי מבשל כדי קליפה, אסור לערות עליהן מים רותחים ישירות מהקומקום החשמלי, וכל שכן כשיש עליהן הצטברות של בשר וחלב הנראית בעין. ביד אפרים כתב שהטעם שאין נזהרים מליטול מאפר הקדירות ולערבו ברותחים הוא מפני שכבר התייבשה לחלוחית המאכל שבתוכו. לכן, פעמים שמן הדין כבר אין בכך איסור בישול.

אם בלועים בכיריים בשר וחלב ועברו יותר מעשרים וארבע שעות מאז שנבלעו והכיריים נקיות ולא נותרה עליהן ממשות בעין, חתיכת בשר חמה שנפלה עליהן לא נאסרה. **הערה:** מכיוון שהבלוע נותן טעם לפגם, כמבואר בש"ע (יו"ד סימן צג ס"א): "אם שהה מעת לעת קודם שבישל בה, הוה ליה נותן טעם לפגם ומותר התבשיל, אבל הקדירה אסורה לבשל בה לא בשר ולא חלב". עד כאן.

גם כאשר בלועים בחצובה בשר וחלב שעדיין לא עברו עליהם מעת לעת, אם החצובה והסיר יבשים, מותר להניח את הסיר על גבי החצובה. אולם אם הקדירה רטובה, כגון שגלש מן הסיר על חצובה שבלועים בה בשר וחלב בני יומם, על ידי הלחות תבלע הקדירה מבליעות האיסור. **מקורות:** רמ"א (יו"ד סימן צב ס"ח).

אולם אם הבליעות אינן בנות יומן, אין לאסור גם בכהאי גוונא. ראוי להקפיד תמיד לנגב את תחתית הסיר לפני שמניחים אותו על הכיריים, כדי למנוע חיבור באמצעות הלחות בין החצובה הבלועה באיסור לבין הסיר.

דבר מצוי הוא שתוך כדי בישול או טיגון נופלים על המשטח שתחת החצובה מאכלי חלב ומאכלי בשר. לפיכך יש להקפיד שדברי מאכל לא ייגעו בו. אפילו אם המקום נקי, מכל מקום בלועים בו טעמי בשר וחלב, וכשנופל עליו מאכל חם, הטעם נפלט למאכל.

אם נפלה חתיכה רותחת שיש עליה לחות, או שהמקום רותח, מתפשטת הבליעה בכל החתיכה והיא נאסרת. אם המשטח קר, נאסרת החתיכה כדי קליפה במקום מגעה, משום שתתאה גבר. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קה ס"ז). כאשר נפלה חתיכה יבשה, ללא לחות, על מקום הבלוע מבשר וחלב, נאסרת החתיכה כדי קליפה. ראה ש"ך (שם ס"ק כג) ופרי מגדים (שם).

תְּפִלָּה וְכַוָּנָה הֶעָצוּם

ר' צבי גטקר מספר: מעשה נפלא שחוויתי אישית על כוחה של תפילה. ערב אחד נכנסתי לביתו של סבא זצ"ל. סבא היה כבן 70. אור היה על פניו והוא זעק: "כן, זהו כוחה של תפילה". על שום מה זעק סבא כך? הסכיתו ושמעו. מעשה שהיה כך היה: בצפון בני ברק מתקיים זה עשרות שנים מניין לתפילת שחרית עם הנץ החמה. מטבע הדברים, רוב משתתפי המניין הקבועים הם אנשים מבוגרים יחסית, מעל גיל שישים. ביניהם, אם לא המבוגר שבהם, היה יהודי ת"ח שעדיין המתין לזיווגו בשם רבי משה.

רבי משה התפלל במניין, כמו יתר המשתתפים, בקביעות ובהתמדה. פעם בשנה, ביום היארצייט של אביו, היה ניגש לפני העמוד ומשמש כחזן. בסיום התפילה היה מגיש 'תיקון' – מיני מזונות ומשקה ועורך סיום מסכת לעילוי נשמת אביו. כך סיפר סבא: בכל שנה, בעת אמירת ההדרן, היה ר' משה מתחנן בדמעות ובקול נשנק: "וזכות כל התנאים והאמוראים תעמוד לי ולזרעי, שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי ומפי זרע זרעי". הוא היה אומר את המילים בהטעמה וברגש. "ואנחנו", סיפר סבא, "היינו חושבים בליבנו: הרי אנו כבר מחתנים נכדים, והוא מבוגר מאיתנו. על מה הוא מתפלל בתקווה חזקה כל כך? והנה", סיים סבא בזעקה, "**היום נולדו לרבי משה שני בנים, בגיל 72!** מי האמין שהוא יתחתן וק"ו שייוולדו לו בנים? והפלא קרה: יש לו שני בנים! אין זאת אלא מכוח התפילה". בעת פרסום הסיפור כבר חגגו התאומים יחד עם אביהם לאורך ימים טובים את כניסתם לעול תורה ומצוות.

המקרה המרגש דווח בכל העולם, אך העיקר לא דווח. בשום מקום לא נחשף הסוד הנפלא שעמד מאחורי הפלא הזה: רבי משה זכה לילדיו מכוח תפילת אמת, שהתפלל וחזר והתפלל ללא ייאוש וללא לאות. זהו כוחה של תפילה. הלוואי שנשכיל לנצלה. ואף אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל, כמאמר חז"ל: "אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה – יחזור ויתפלל", כי אין תפילה החוזרת ריקם. (מעובד מתוך אתר דירשו', ממאמרו של הרב צבי גטקר)

רְפוּאָה טִבְעִית- מִיגְרֵנָה – חֵלֶק ג'

מבחינה הוליסטית, מיגרנה נחשבת לעיתים כמצב שבו הגוף מאותת על עומס – פיזי, רגשי או נפשי. אנשים רבים הסובלים ממיגרנות הם אנשים רגישים, פרפקציוניסטים או כאלה הנמצאים בתקופות של מתח ממושך. חשוב להבין שמיגרנה אינה 'סתם כאב ראש'. מדובר במצב רפואי אמיתי שעלול לפגוע משמעותית בתפקוד, בעבודה, במשפחה ובאיכות החיים.

רפלקסולוגיה עשויה לסייע בהרפיית הגוף, בהפחתת מתחים ובשיפור תחושת הרווחה הכללית, ולכן רבים מהסובלים ממיגרנות משלבים אותה כחלק מגישה כוללת לשיפור איכות חייהם. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית- 0775343667)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"
צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.
בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה
מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

לשאלות בהלכה
נא לפנות לרב אליהו פנחסי
בטל' 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הקדשת העלון
ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,
חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

מינויים
לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל
PnineEH@gmail.com

אִם רְאשׁוֹנִים כְּמַלְאָכִים- הַצַּדִּיק הָרַב אֲשֶׁר לָעְמִיל לָעְווי זצ"ל

הצדיק הרב אשר לעמיל לעווי זצ"ל- נולד בשנת ה'תקנ"ח (1798) בסלעשין שבפולין. בצעירותו למד אצל הגאון רבי שלמה זלמן ליפשיץ ואצל רבי יעקב מליסא. לאחר פטירת אביו מילא את מקומו ברבנות סלעשין, ובהמשך עבר לגאלין וכיהן כרב העיר וכאב"ד. כל ימי שבתו בגאלין לא היה איש מישראל שהלך להתדיין בערכאות, ואפילו נכרים שהיה להם דין בינם לבין עצמם באו להתדיין אצלו, כי ידעו שרבינו פוסק דין אמת. כמיהתו לעלות לארץ ישראל הייתה מופלאה. לפי המסורת, רבינו ושני אחיו הצעירים, רבי נחום משאדיק ורבי יעקב יהודה לייב, חלמו שאיש זקן עוטה אור אומר לכל אחד מהם: "עד מתי תישאר בארץ העמים, קום עלה לירושלים וה' אתך בכל אשר תלך".

לפי מסורת אחת, בסוף חודש ניסן ה'תר"ג (1843) יצאו שלושת האחים לדרכם, אולם ממסמכים בני התקופה עולה שהגיעו לארץ ישראל בשנת ה'תר"ה (1845). הם שכרו מישמעאלי חדר שעמד ליפול והעפר היה נופל מהתקרה לתוך האוכל. למרות כל זאת לא התרעמו ואמרו: "ברוך שזכינו לעפר ארץ ישראל".

רבינו השאיר בגאלין את בנו רבי שלמה זלמן למלא את מקומו. בירושלים התמנה לדיין בבית הדין האשכנזי, לצידם של רבי נחמן שלמה הלוי ורבי בנימין דב. גם שם רבים מהישמעאלים באו להתדיין אצלו. רבינו היה שומע את הטענות ביום שני ופוסק רק ביום חמישי, לאחר שהיה הולך למקום המעשה ללבן את הדברים, והכול כדי להוציא דין אמת לאמיתו.

רבי זלמן בהר"ן סיפר ב'ספר היחס' כי בבואו של דודו, רבינו, לירושלים הקריאו לו בחלום את הפסוק: "עַד מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב" (משלי ו', ט'). מאז היה הולך לישון שעתיים לפני חצות, ומחצות היה לומד עד אור הבוקר. כל ימי שבתו בירושלים לחם באנשי המיסיון שפעלו בימים ההם בירושלים כדי לצוד נפשות ביישוב הדל ולנצל את עניות תושבי העיר ללכדם ברשתם. רבינו עמד בפרץ בכל כוחו ומרצו כנגדם, ולפי השמועה הללו החליטו לשים קץ לחייו מאחר שהיה מכשול רציני בדרכם.

באחד הלילות משומד אחד התגנב לביתו ושם רעל בתוך סמי הרפואה שהיה רגיל לשתות. קודם הסתלקותו ציווה שבעת שיצטרכו להתפלל על הגשמים יבואו להשתטח על קברו. כשהייתה פעם עצירת גשמים עלו מגדולי ירושלים, רבי ישראל חיים בן הגר"ז בהר"ן ורבי מאיר זלמן לעווין, לקברו ותיכף ירדו גשמים. נפטר ב-ח' כסלו ה'תרי"א (1850). חי כ־52 שנים. ציונו בהר הזיתים בירושלים. מקום קברו נודע כמסוגל לישועה ולרחמים ובפרט בענייני זיווגים, ועד היום רבים עולים להתפלל על ציונו ביום היארצייט.

סבו (מצד האב): רבי שלמה זלמן מפוזנא (ציווה שלא יספידוהו ורק יציינו: "מיום שבאתי לכלל שכל אנושי לא הלכתי ארבע אמות בלי תורה ולא הסתכלתי בפני אישה חוץ מאמי ואשתי", ויצאה נשמתו בטהרה). **אביו:** רבי אברהם מפוזנא (רב ואב"ד סלעשין). **אימו:** מרת אסתר ינקלביץ (איציק). **אשתו:** מרת אסתר (בת רבי אברהם מרגליות, מגיד מישרים בפרוישטט). **ילדיו:** מרת גיטע פסטנברג, רבי שלמה זלמן, מרת רחל דינה פערלא, רבי יצחק, מרת רייזל בהר"ן, רבי יחיאל מיכל, מרת פריידא גיטל, רבי צבי הירש ורבי אברהם וייספיש. **מרבותיו:** הגאונים רבי שלמה זלמן ליפשיץ (בעל 'חמדת שלמה'), רבי יעקב לורברבוים מליסא (בעל 'נתיבות המשפט'), רבי עקיבא איגר.

כלתו של רבי זלמן בהר"ן, מרת גיטל, לא זכתה לפרי בטן במשך עשר שנים לאחר נישואיה. השקדן ר' איטשיק זצ"ל בא בחלום לאמו, מרת הינדאי, ואמר לה: "גיטל אינה הולכת לקבר זקנה, הלא הוא אבי אביה, רבי אשר לעמיל, להביע את צערה". כששמעה זאת, הלכה לקברו ומיד נפקדה. עד היום ידוע קברו כמקום המסוגל להיפקד בדבר ישועה ורחמים.

רבי דוד פרידמן סיפר: לר' בן ציון לעווי זצ"ל לא היו ילדים במשך כמה שנים לאחר חתונתו. כשהגיע לבקש ברכה מזקנו, הגאון רבי זלמן בהר"ן, אמר לו הגר"ז: "אצל סבא שלך היית? לך לקברו של רבי אשר לעמיל לעווי ותתפלל". כך עשה, ונושע לאחר זמן קצר.

רבי אהרן ראז הביא בספרו 'תפארת אבות', כי חמיו, רבי מרדכי יצחק ויספיש, שלח בשנת ה'תשמ"ז, ביום היארצייט, עשרה בחורים להתפלל על קברו של רבי אשר לעמיל, וכולם התארסו באותה שנה. כך היה גם בשנה שלאחר מכן, ה'תשמ"ח, ובשנת ה'תשמ"ט – כל המתפללים התארסו באותה שנה. כמו כן, הוא מספר בסוף הספר על בחורים שעלו בשנת ה'תשס"ה לקברו ונושעו. (הסיפורים מעובדים מתוך 'אורח דוד').

כל השנים איוותה נפשו לעלות לארץ הקודש, אך הדבר לא עלה בידו. בשנת ה'תר"ג חלם והנה איש זקן עוטה אור אומר לו: "עד מתי תישאר בארץ העמים? קום, עלה לירושלים, וה' איתך בכל אשר תלך". למחרת מכר את חפציו וארז את מיטלטליו. לאחר מכן קרא לבני עירו ואמר כי החליט לעלות לארץ הקודש ודרש על גודל מעלת הארץ ועל החיוב לעלות ולחונן את עפרה. עוד בטרם הספיקו אנשי העיר להיפרד מרבם, והנה הגיע אחיו, ר' נחום. האח אמר לרבינו כי הוא עולה לארץ ובא להיפרד ממנו, וסיפר שגם הוא ראה בחלומו כפי שראה רבינו. שניהם שמחו על החלום שפקד את שניהם ואמרו זה לזה: "בדרכנו לארץ הקודש נעבור דרך סלעשין כדי להיפרד מאחינו, ר' יעקב יהודה לייב". עוד הם מדברים, והנה הגיעה עגלה ובה אחיהם. גם הוא ראה בחלומו שעליו לעלות לארץ הקודש ובא להיפרד מאחיו. "אין זאת כי אם אצבע אלוקים", אמרו, "ועצת ה' היא תקום". בסוף חודש ניסן ה'תר"ג יצאו שלושתם מפולין לארץ הקודש. בתחילת חודש תמוז ה'תר"ד, לאחר 14 חודשים של טלטולי הדרך, הגיעו לארץ. כשהגיעו לירושלים שכרו מישמעאלי אחד חדר שעמד ליפול. עפר היה נופל מתקרת הבית לתוך האוכל, אך הם לא התרעמו, חס ושלום, ואמרו: "ברוך שזכינו לעפר ארץ ישראל".

כֹּחַ הַ שֶׁל תְּפִלָּה

עד כמה גדול כוחה של תפילה – זאת לא ניתן לתאר ולשער. להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. דוד המלך אומר: "כְּרֶם זֲלוּת לְבְנֵי אָדָם" (תהילים י"ב, ט').

הגמרא במסכת ברכות (דף ו' ע"ב) מסבירה: מאי "כְּרֶם זֲלוּת לְבְנֵי אָדָם"? אלו דברים שעומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם". רש"י מפרש: **"כגון תפילה שעולה למעלה"**.

בסיפור זה יש כדי ללמד אותנו כי לתפילה הבוקעת מעומק הלב יש כוח לשנות ולשדד את מערכות הטבע. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

מתכנת מחשבים יהודי הוזמן על ידי הנהלת ישיבה לבנות עבורה תוכנה שתשמש לתפעול כל ענייניה. במהלך עבודתו ביקש רשימת תלמידים כדי לבדוק דבר מה בתוכנה.

הוא בחר שם אחד לדוגמה והדפיס מכתב הנושא את שם הילד, ובו הנוסח: "אנו שמחים להודיע כי (שם הילד) התקבל לישיבה, ויש להגיע כדי להסדיר את התשלום".

המשגיח בישיבה הבחין בפתק וצחק. "מדוע אתה צוחק?", שאל המתכנת. המשגיח השיב: **"מכל השמות שברשימה, בחרת דווקא בילד שאיננו מקבלים לישיבה"**. "זו רק דוגמה. אני פשוט בודק את התוכנה", השיב המתכנת.

כעבור יומיים הדפיס מזכיר הישיבה את כל ההודעות שנועדו להישלח לאלו שהתקבלו לישיבה, ובהן הנוסח: "שמחים ומתרגשים להודיע כי בנכם פלוני התקבל לישיבתנו". לאחר מכן הכניס את הדפים למעטפות.

על השולחן נותר גם אותו דף לדוגמה שהדפיס המתכנת יומיים קודם לכן. **המזכיר לא ידע על כך ולא הבחין בו, הכניס גם אותו למעטפה ושלח אותו להורי הבחור.**

עוד באותו היום קיבלו ההורים את ההודעה שבנם התקבל, ושמחו מאוד. הם הגיעו לישיבה כדי להסדיר את התשלום. המזכיר שאל לשמו של הבחור, ולאחר שבדק אמר להם שהוא מצטער, אך הבחור אינו מופיע ברשימת המתקבלים.

ההורים הציגו את המכתב ואמרו: "מה זאת אומרת שאינו מופיע? הנה, קיבלנו מכם מכתב". המזכיר הלך לקרוא למשגיח.

המשגיח הסביר שהבחור אינו מופיע ברשימת המתקבלים, אך כשההורים הציגו בפניו את המכתב חשכו עיניו. הוא הבין שזהו אותו מכתב שהמתכנת הדפיס כדוגמה.

במקום לקרוע אותו ולהשליכו לפח לאחר בדיקת ההדפסה, שלח אותו המזכיר בטעות להורי הבחור. **המשגיח כבר לא יכול היה לעשות מאומה וקיבל את הילד לישיבה בלית ברירה.**

לאחר שהורי הבחור הלכו, התקשר המשגיח למתכנת ואמר לו: "אינך יודע מה עשית לי! בגללך קיבלנו לישיבה בחור שלא רצינו לקבל. אמרת שאתה מדפיס דף לדוגמה רק כדי לבדוק את המערכת, וראה מה קרה".

"ערכנו בעניינו ישיבות ארוכות והגענו למסקנה שמכל הבחינות הוא אינו מתאים. כעת העמדת אותנו במצב מביך מול הוריו, וקיבלנו אותו בלית ברירה!".

המתכנת השיב: "מדוע אני אשם שלא השלכתם את הדף לפח?". חלפה שנה, והישיבה נזקקה לכמה עדכונים ושינויים בתוכנה. שוב הזמינו את אותו מתכנת.

כשהגיע המתכנת והחל לעבוד, ראה את המשגיח ושאל אותו בסקרנות: "אמור לי, מה היה עם אותו בחור שלא רציתם לקבל לישיבה, ולבסוף קיבלתם אותו בגללי?".

המשגיח השיב בהתלהבות: **"הוא הבחור החזק ביותר בשיעור, הבחור החברותי ביותר ובעל החסד הגדול ביותר! אשרי יולדתו! תודה רבה ששלחת לנו אותו. בזכותך קיבלנו בחור איכותי. מגלגלין זכות על ידי זכאי"**.

המתכנת התפלא ובירר את שמו של הבחור ואת שם משפחתו. התברר לו שהוא מכיר את האב. הוא התקשר אליו ואמר:

"אינך מבין עד כמה מתפעלים מבנך בישיבה! גומרים עליו את ההלל עם ברכה... אתה יודע מה אומר עליו המשגיח?". האב התמלא שמחה. המתכנת, שידע את התשובה, שאל אותו בכל זאת: "אמור לי, כיצד הצלחתם להכניס את בנכם לישיבה?".

האב השיב: "אינך יודע מה עשינו. הפעלנו קשרים, פרוטקציות ומה לא, אך דבר לא עזר. לבסוף אמרתי לאשתי שבלילה נלך לכותל".

"ואכן, אשתי ואני הלכנו לכותל, **ובמשך כל אותו הלילה היא בעזרת הנשים ואני בעזרת הגברים, קרא כל אחד מאיתנו את כל ספר התהילים בדמעות**".

"כעבור יומיים קיבלנו את המכתב שבו הודיעו לנו שבננו התקבל לישיבה. שמחנו, משום שידענו שהתפילה בכותל לא שבה ריקם!".

התברר שבדיוק בזמן שבו הדפיס המתכנת את המכתב לדוגמה, סיימו אותם הורים את קריאת ספר התהילים בכותל. הם הפעילו קשרים ופרוטקציות ופנו לאנשים רמי דרג ולמושכים בחוטים, ודבר לא הועיל. אולם כאשר 'הפעילו' את כוח התפילה לקב"ה באמצעות קריאת התהילים, התקבל בנם לישיבה בדרך לא דרך.

לע"נ

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
יצחק בן פנינה ז"ל
חי זיזי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זהרה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל
רחמה בת מסעודה ע"ה
סעידה בת תופחה ע"ה
אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל
נועה בת עיישה ע"ה

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל עזרא בן כאתון ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
קסאנש בת דגיטו ע"ה
סוליקה בת עישה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה
חיים חמוטל בן רינה ז"ל
ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל
נעימה בת שרה ע"ה
דניאל בן מיה ז"ל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה
מזל בת שמעון ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה
מרים בת שרה ע"ה
פיבי מלכה בת מזל ע"ה
נעמי בת כתון ע"ה
משה בן רוזה ז"ל
סעדה בת בסה ע"ה
בתיה (מרדכה) בת שמחה ע"ה
יוסף יחזקאל בן אסתר ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' שאול בן סילביה זצ"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
אסתר בת גולה גאולה ע"ה
יוסף בר סעדה ז"ל
שלום בן אסתר ז"ל
אריה בן מרים ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל
אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה
מאיר בן נעמי ז"ל
שפרה בת פסיה ע"ה
שרה גבריאלי בת נאווה ע"ה
שמעון בן ג'וליה ז"ל

ולד יחיא בן יוסף ז"ל
יצחק בן ברקו דב ז"ל
מאירה בת יפה ע"ה
אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
דוד בר חסיבה ז"ל
חווה בת יעקב צבי ע"ה
יצחק בן מישא אסתר ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
דוד יצחק בן פרחה ז"ל
גורג'יה בת נעימה ע"ה
אליאור בן פרידה ז"ל
שושנה בת נעמי ע"ה
בנימין בן דב ז"ל
גרגורי צבי בן מרים ז"ל
כל נשמות עם ישראל